

VÁRAY KÁROLY
ÖRÖKKÉ HASÍT AZ
IDEG
80.kötet

Váray Károly
Yaraw Yorak

Örökké hasít az ideg
Versek

80. Kötet

TARTALOM

Te céda
Fájdalmam
Tűzzé válik az arany trónotok
Habzó szájjal
Könnytavakba belefúnak
Lazul a világ
Milyen úr az
Fának kérge őrzi -e még
Holtan nézlek titeket
Az utolsó aranyamat
Én a kicsi
Ha gonosz vagyok
A posztkommunizmusba
Molynak született
A szeretet megtanít
Láthatatlan kutyabőrbe
Hűvösebb reggelen
Volt egyszer egy szűrő kóró
A szegénység évekig küszködik
Nagy gálya a lelkem
Táncol a magyar
Zongorabillentyűk, zongorabillentyűk
Ez az asztal
Húztam vontam tiszta lelkem
Keresem magamban, hol az öregség
Se test, se lélek vagyok
Körülnézett Álmos, letette kardját
A magyarság furcsa érték
Van kinek álmait csak a szél viszi
A téiben megpihent
Őseink lóra tették
Tisztázat
Mint színes mátyásmadár
Gazember kormány Urak
Bolond vagyok
Tisztaszívű felhők gyűlnek az égen
Szép ez az élet
Kis Jézuska, kis Jézuska
Elföldeltük a hitet, a kardot
Csak, ha már teleszívta magát
Ha a lelked már hazát talált
Szaporodik a testben az ólom
Mit ér a hatalmas hűvös palota
Vagyonért kuncog a szerelem
Én vagyok a víz
Rohan a világ széttépni a földi álmot
A szívednek édes álmát
Földi vagyok
Oly nagy volt a szerelem
Nem lehet úgy élni
A szívnek lombjai

Én vagyok a patkány, a patkány
Rám borult az éj fátyla
A meztelen éj
Milyen a szabadság
Ki vagyok én
Magyarnak tenyerében
Buckákat építettem ezrével
Zavarjátok el a vezéreket
Nincs már napfelkelte
Azt hiszi, mindent tehet a hatalom
Tavaszi éji ágon
Ránk borul az ígéretek földje
Kinyitottam álmaim ajtaját
Kint tombol a szél
Megyek a régi úton
Amikor kék ruháját leveti az ég
Szívemben szél támad
Itt van kezemben a régi fény
Beszennyeztétek lelkemet
Ember már szólani nem mert
Te, hó alól kibúvó
A szívekben csak egy karácsonyfa van
Szép tavaszi bárány felhős ég alatt
Gyertek, gyertek igazhitűek
Üss csak üss
Azt hitte a magyar
Berúgott a tél
Hajlik a nagy magyar jegenye
Gubbaszt a szívem
Elindultam végre
Már megbocsátottam
Lesz-e még
Milyen hosszú
Te álmromboló
Halasi csipkeköd lebegett a réten
Előttem jár a halál
A halál sem hülye
Botladozva, csúszva – mászva
Nem mindenki fér át
Nagy piros jóleső loccsanás
Csak egy könnycsepp
Szívemben csend, lelkemben nyugalom
Minden, ami első volt
Szépek a szirmok
Tűnjetek éveimnek árnyai
Sáros vad rinocérosz gondjaim
A szeretet bölcsőt keres magának
Egyszer csak
Vagy én
Azt hiszik a szüzek
A nagy sivatag izzó testére

Te céda

Te céda
Rovar testemet
Két tű melleddel
Az ágyra szegezted

Kitin vesszőmre
Helyezted
Tüzes gyűrűdet
Kezdődik a nász

Mint hullám
A meredő szirtet
Nyaldos a vágy
Szökken a nász

Fekszem az ágyon
Feltűzve
Nálad van a jövőm
Befűzve

2007. 12. 03. 18:22:07

Fájdalmam

Mint tömény sóoldatból

Mint tömény sóoldatból
A só
Kristályosodik ki
A Fájdalmam

Életért vicsorog
Mint kivetett
Éhes fogsor
A fagyott havon

A hókristályokban
Elveszve szenved
Bárcsak lennék
Fekete kristály

Paraként belém száll

Paraként belém száll
A fájdalom
S szívemre csapódva
Fagy

Mint szilárduló üveg
A vergődő rovaron
Halkulva, rianva
Pulzál a halál

Bárcsak szerető
Kezetekbe törnék
Az olvadó cseppekben
Feloldódnék

Tán az olvadó cseppekben

Nagy fekete fájdalom: én

Nagy fekete fájdalom: én
A sötét viharos égen
Villámverten
Földre hullnék

Szétszóródó
Szikra lennék
Elégve
Hamuval távoznék

Szétszóródnék
Visszaesnék
S millió szám
Újra születnék

2007. 12. 05. 20:14:47

Mint égő fából a láng

Mint égő fából a láng
Száll ki belőlem
A boldogság
Fájdalom hamu maradok

Fájdalom hamu
Nedves agyagon
Dagaszt a vadcsapás
Elnyel a sár

De visznek a körmök
Nyelnek a rögök
S mint magnak ágya
Lefekszem a talajra

2007. 12. 06. 17:57:28

Mint uránérből

Mint uránérből
A hasadó izotóp
A sors fugájából
Kiválok én

Az atombomba
És máglya határán
Vergődöm én
Rom vagy békesség

Gombafelhő, vagy
Gránithely mélyén
Pihenő
Mátéria leszek én

2007. 12. 06. 18:03:53

Mint fa

Mint fa
A kazánban
Égek én
Hangtalan

Dobál a sors
Fáradhatatlan
Kérges keze:
Lapát nyele

Füstként szálllok
Faként hullok
Örök szenvedés
Végtelen életem

2007. 12. 06. 18:09:17

Maradjak égre szegezett

Maradjak égre szegezett
Örök felhő
Beolvadva észrevétlen
Örök vezeklő

Vagy korhadjak
Hazám földjébe végleg
Jeltelen síromba
Porladva

2007. 12. 06. 18:14:04

Tűzzé válik az arany trónotok

Tűzzé válik az arany trónotok
Benne égtek el gaz gazdagok
Ráolvad a szegénységre
Lánggra lobban szenvedése

Vad lángtánc lesz a szabadulás
Nem maradhat átok gonoszság
Pusztuljanak a zsványcsírák
Földbőlcsőben érjen a boldogság

Ember nem mérhet szenvedést
Soha többé a lélek földjére
Paradicsomba szülessen az ember
Ne emberi pokolba

2007. 12. 06. 19:55:22

Habzó szájjal

Habzó szájjal
Követtelek veszetten
Belebetegedtem
A szerelemben

Beteg lettem
Elvesztettem
Átejtettek engem
Vadul szerettem

Leölik, vagy elzavarnak
Minden veszett álmot
Szomorú sors, fájdalom
Élteti e világot

2007. 12. 06. 20:09:45

Könnytavakba belefűnak

Könnytavakba belefűnak
Vergődő betűim
Szétmosódnak, szétkenődnek
Szenvedő műveim

Belehalok költői dalomba
Beleesek rímtelen halomba
Ha lesz egy, ami kirí
Az lesz az örök sír

Gyökereim messzesége
Sárguló lapokon
Tátogató múlásomat
Éppen most próbálgatom

Ha halódó soraim
Éjben fénylenének
Csillag mezejében
Lenne búcsúének

2007. 12. 07. 15:40:34

Lazul a világ

Lazul a világ
Szétesnek a kocsonya gélek
Félek holnap már
Ebéd nélkül kélek

2007. 12. 07. 15:44:49

Milyen úr az

Milyen úr az
Kit tisztesség helyett
A hatalom tart
Ki ezer fogával
A szegénységbe
Belemart
Mint éhes fogsor
Csattog a nép között
S mit lefölezött
Arannyá lesz birtokán

Egyre savósodik a nép
Sűrűsödik a folt
A zsebén
Páncélzsebbe kerül a föl
Itt az idő
Hústalan leveses asztal
Mellett ébredj föl
Szállj fel az égre
Fehér lelkeddel
Mosolyogj büszkén
A jövődben

2007. 12. 07. 16:03:39

Fának kérge őrzi-e még

Fának kérge őrzi- e még
Szívem szerelmes vésetét
Beforrt- e neved kérdem
Mert a szívem nyitott még

Kellett volna őriznem
Mint sírt a múltamat
Ápolni, nem ott hagyni
Sebbel kérgesedni

Imádni a kifolyt
Mézga angyalkákat
Lett volna az a fa
Múltam oltára

Ifjúi vágyam belevéstem
Elküldtem szívem levelét
Üzenetet ma sem kaptam
Levélért hiába szaladtam

Odva mosolya
Tekint ma reám
Felhők táncolnak
Száradó csúcsán
Ősz hajam űz a múltba
Emléket farag a táj
Sok évtized eltelt
Mit ér ma az imám
Az éj templomában
Két ima száll
A fáról áradó emlék
S a néma szám

2007. 12. 07. 17:59:42

Holtan nézlek titeket

Holtan nézlek titeket
Mint fosztjátok ki
Élő testemet
Mintha balgán hagynám
Lélek nélkül erőtlen
Elásni testem hamvát
Forog a lét lapát
Menti ösztöne irháját
Rám tekint a kínhalál
Lent vagyok a sírban
Ködlő testem mosolyog
S én nevetek az égből

2007. 12. 07. 18:06:13

Az utolsó aranyamat

Az utolsó aranyamat
Egy gazdagnak
Ki koldus ruhában
Félrevezetett adtam
Neked koldus barátom
Már csak e bús
Fillér jut örökségül
Örökségül néked

2007. 12. 07. 18:08:48

Én a kicsi

Én a kicsi
Titánok fényében
Remegő kézzel
Faragom versem

Törpe létem
E súly alatt
Egyre törpül
Embertelenül

Valami mégis
Robban bennem
Nincs tere
Roppant erőmnek

Lélekben felnyúlok
Senki sem fogja
Karomnak remegését
Szívem felemelését

Titánbetonban tengek
Fáradó kezemmel
Verem a falat
Csak jusson egy falat

2007. 12. 07. 18:20:00

Ha gonosz vagyok

Ha gonosz vagyok
Legyek gonosz
Akkor is letépem
Meztelen testemre
Szörme bundádnak
Melegének felét

Legyek gonosz, annyira
Vézna lábaimmal
Kirúgjam belőled
A vadvacsora felét
Legyek én is egyszer
Gazdag szegény

Legyek inkább megvetett
Zsebedből kivett
Visszavett pénz
Mint saját síromon
Korahalált halt
Olcsó kereszt

Legyek inkább
Az arany árulója
Mint a szegénység koldusa
Nem cipelem más vagyonát
Sírom előtt átadni
Nyomorult társamnak

2007. 12. 07. 18:34:33

A posztkommunizmusba

A posztkommunizmusba
Volt bolsik hatalmába
Vénnek születik a csecsemő
Élni hagyják
S miután munkanélküli
És szociális juttatásokon
Tengi média létét
Ifjoncként halhat meg

Hazámnak ősi fái lombtalanok
Virágai törzsére vénültek
Idegen ifjuncok
Bitorolják halódó törzsét
Várják utolsó leheletét
Álomba merül a múlt
Itt az ősmagyar már
Történelmébe fült

Csillagnélküli zászlók
Álmok maradtak
Mindig ott volt észrevétlen
Az idegen jelkép
Még ők látták halódásunk
Nekünk sírunk lett
Ősi hajlékunk
Ránk domborult a múlt

2007. 12. 07. 20:08:44

Molynak született

Molynak született
Szövet testemet
Legalább egyszer
Engedjétek
Szabadon, lengén

Úgy is eltűnök
Mint eperfalevél
Szorgos kapzsi
Szájak mélyén

Ropogok, én jó falat
Ez lenne a teremtés
Nagy értelme
Felfalva, eltemetve
Születve sírba vetve

2007. 12. 07. 20:14:31

A szeretet megtanít

A szeretet megtanít
Gyűlölni
A gyűlölet szeretni
Hát egyszerre kell
Gyűlölve szeretni
És
Szeretni gyűlölve

Ki a gyűlölet vermébe
Szeretni lép
Az a gyűlölet ravatalán
Tanulja meg imádni
Az elveszett szerelem
Megvetett lángját

2007. 12. 07. 20:22:31

Láthatatlan kutyabőrbe

Láthatatlan kutyabőrbe
Bujtatott a sors
Kóborárván mogorván
Törbe csalva
Orrom alatt bors a lét

Száráz dombok ravatalán
Igazságért vonít
A betapasztott szám
Nem akarok élve halni
Csülökjoggarral távozni
2007. 12. 07. 20:34:25

Hűvösebb reggelen

Hűvösebb reggelen
Dermedten leesett egy cserebogár
Kövön koppant barna páncélja
Mozdulni sem tudott rideg szárnya

Kapálódzó ízelt lábak, jártak
Nagy csodára vártak
Talán a léglétrán talpra áll
Az órák óta vergődő cserebogár

Már a delelő nap égette
Izzott a vergődő teste
Csak a mozgás lassult egyre
S mozdulatlanságra szállt az este

Másnap reggelig egy-egy rángás
Nyúlt a sötét ég felé
Segítő kézfogásra várt
Helyette rászállt a halál

Másnap reggel hangyák hada
Ráözönlött megtámadva
Mire újra este lett
Széthordta a hangya sereg
2007. 12. 08. 12:52:10

Volt egyszer egy szűrös kóró

Volt egyszer egy szűrös kóró
Angyalhajak óceánjában
Csúf sziget nagy szívvel
Szíve lüktetésére hullámozott
A végtelen szökeség
A sok szépség mégsem érezte
Ez a vágy lüktetése

Szerelemért kószáló ezüst horda
Hullámaival eget korbácsolva
Keresi ösztöne rajzolta párját
Nagy vágyakozó szárnya
Égről visszahulló magány
Csak a szűrös kóró szívét
Nem érinti hullámverés

Ő a vágyaknak észrevétlen része
Az övé az egész tenger ölelése
Csak testéről lepereg az álom
Máshol keres csókot a szökeség
Csak a viharos hullámverés
Tépi szaggatja izmos testét
Jobb lenne, ha elnyelné a mély

Belehalna a szépség tengerébe
Ráborulna minden kebel
Örök csók tapadna szájára
A szépség gyolcs sírjában
Talán könnytengerré válna
A végtelen szöke tenger:
Beléjük halt egy szerető ember

Összehányt kéve lett
A végtelen szöke tenger
Mint megroggyant szalmarakás
Térdel a végtelen medencében
Csak egy csúf kóró zöldell
A tenger közepében:
Istenem én már ujjá születtem

2007. 12. 08. 13:24:08

A szegénység évekig küszködik

A szegénység évekig küszködik
A gazdagság pillanatok alatt
Szökken az égbe
Míg a szegénynek elkészül
Rokkantságának kicsi háza
Addig az egészségtől pattanva
Táncol a hitványság palotája

A szegénység hideg falai közt
A gyermek, az unoka képe
Ont meleget
Addig a palotában milliók függnek
S melegért erdőket tüzelnek
Libacomb oltárnál gyón a gazdag
Csontot vetve a szegénységnek

Rongyokkal tömködik a rést
Befalazva a hideg útját
Addig nyitott ablaknál szellőztetnek
Naphosszat a paloták
Nagy a meleg odabent
Talán érzik bűnük tüzeit
Csak jutna eszükbe a kivetett szegény

Az árammal arányban drágul a fény
Míg a szegények otthonában
Az ima lesz a szentséges fény
Addig a palotákban, újra lecserélik
Az elavult izzók ezreit
A másik oldalon a szegénység
És sötét, házasságra lép

Hol arany folyik a csapból
Ott megfulladnak a halak
Hol víz helyett arany csillog
Kiszárad a száj
A gazdagság kunyhókra hull
A sötétségért könyörög
Pedig bennük az ellopott világ

2007. 12. 08. 13:47:17

Nagy gálya a lelkem

Nagy gálya a lelkem
A sors tengerén
Keresem a torony
Felvillanó fényét

Kistüzeket láttam
Lobbanásra vágytam
Ezer sziklára futottam
A sötétség tengerén

2007. 12. 08. 13:50:30

Táncol a magyar

Táncol a magyar
Más dudájára
Elfeledte
Mi a magyar nóta
Amiért fizettek
Azt játszotta
Csak a pénz
A jatt, vigasztalta
Bagóért ugrált
Mint táncoló medve
Orrában karika
Azzal volt vezetve
Lázadni már nem mert
Az Istentvert
Urai árulók
Szegényei porladók
Idegen ajkakon
Szól a tárogató

2007. 12. 08. 15:24:58

Zongorabillentyűk, zongorabillentyűk

Zongorabillentyűk, zongorabillentyűk
Fehérek, feketék
Ütnék vernek, rajtatok táncol a kéz
Vörös nász az éj

Mámmoros csődörök vörösbor feltján
Csorbul a húrotok
Füstben fuldokolva riszál tánc
Méhében fuldokol a vágy

2007. 12. 08. 15:37:35

Ez az asztal

Ez az asztal
Összeroppant, mozdulatlan testem
Életem fájdalma rajtam a terítő
Nagy lakoma vár ma arra
Ki hivatalos utolsó vacsorámra

Vörös lánggal szenvedő vérem
Sűrűn folyó bor
Igyátok nagy vidámsággal
Égjen bennetek e tor

A forró leves felett táncoló lelkeket
Kanalazzátok szét
Ha már itt nem voltam boldog
Minek lelkeknem új lét

A tekintetem ott marad
Sült kivájt gödrében
Nagy könnyör tekintet volt
Égen szörnyű nagy folt
Ma is ott van, lemoshatatlan

2007. 12. 08. 15:52:11

Húztam vontam tiszta lelkem

Húztam vontam tiszta lelkem
Mocsoktól féltve
Kerestem a tiszta utat
Becsülettel kövezettet

Nagy a lelkem, óriási
De a mocsok még nagyobb
Kis hajóval nagy tengeren
Pár hajsza a fejemen

Itt az idő feltekerni
Óriási lelkeket
Hajtogatva élre rakni
A polcomra feltenni

Azt hittem, fehér maradt
Tarka lett, mint a tehén
Másvilágon kiterítem
Mossa le a tüzes ég

2007. 12. 08. 17:09:19

Keresem magamban, hol az öregség

Keresem magamban, hol az öregség
Keresem magamban, mi az öregség
Úgy érzem, ami bennem az ember
Születésemtől ugyanaz maradtam

Tele tervvel, vággyal, kíváncsisággal
Tündérmesékkal, királysággal
Mintha éppen tegnap léptem volna
Síró testtel ebbe a cudar világba

Hogy a lábam lelkemnek lett mankója
Nem csoda, rám rakódott minden óra
Fájdalomtól rücskös ifjú lelkű testem
Ezért e létet kivetetten szenvedem

Mit akarhat a vénszakállú ősz halál
Ifjú lelkemet tán meglovagolná
Rám ült már születésemtől
Nyögve cipelem, itt az idő ledobni

2007. 12. 08. 17:25:40

Se test, se lélek vagyok

Se test, se lélek vagyok
Csak a múltam ragyog
Ragyog, mert megvetették
Ezért nem felejtették

S mert senki voltam
Naggyá már nem leszek
Csak tüzes glóriaként
Kísérő jelzőfény

2007. 12. 08. 17:31:07

Körülnézett Álmos, letette kardját

Körülnézett Álmos, letette kardját
Mondá: Itt már nincs mit tenni
Idejöttünk mennybe menni
Új hazába belehalni

Álmos mellé állt Előd
Letette íját s nyilát, s mondá:
Ide jöttünk koporsónkba
S Álmos mellett lett a sírja

Fájdalmában felkiáltott Ond
Kettévált a tengerkék ég
Üvöltötte könnyet szórva:
Vérünk, tettünk elherdálva

Földre hajlott fáradtan Kund
Falta volna büszkén földjét
De zokogott, mint árva legény
Kihalt itten minden vitéz

Hanyatt feküdt Tas a vezér
Nézte, hogy fut fent az ég
Ott is marat szívhalálba
Belehalt a fájdalmába

Huba tekint, benne remény
Keresi a nemzetségét
Belefárad összeroggyan
Holt testére subát dobnak

Tán valahol van csírája
A múltunknak vetett ágya
Töhötömnek nem lesz párja
Temetője lesz hazája

2007. 12. 08. 17:56:15

A magyarság furcsa érték

A magyarság furcsa érték
Csiszolatlan ősi szépség
Dicsérik: mattult fényét
De sosem lehet igaz érték

Ha már majdnem csillog
Elrabolják aranyát
Megengedik nagy kegyesen
Legyen újra érték

Hajt a magyar: ezer állat
Haláláig belefárad
Dicsérik a szolgaságát
S fillérrel jön a halál

Kell nekünk, másnak szava
Hol van magyarságnak
Igaz magyarsága
E földön Istene, szabadsága

2007. 12. 08. 18:10:09

Van kinek álmait csak a szél viszi

Van kinek álmait csak a szél viszi
S kint áll válaszra várva
Szellőben viharban

Van kinek álmait csak a folyó viszi
S habjaiban állva, válaszra várva
Áll aszályban s áradásban

Van kinek az álmait az őszi falevél
Veszi a messzi világba
S válaszra vár a tavaszi virágban

Van kinek álmait hóvihar kapja fel
S valahol fagyottan hullik a porba
S ha felolvad vissza sose tér

Van kinek álmai üres zsebében
Alszanak, tán egyszer megcsördül
S egynéhány kísétál

Van kinek álmai saját szívét tépik ki
Mert a vágy oly erős
Mint a halál

2007. 12. 08. 19:42:38

A télben megpihent

A télben megpihent
Táltos patája
Nagyot dobbant
A tavasz küszöbén
Mint sárkány
Tüzet okádva
Ömlik a vágy

Sűrűsödik a szerelem
Csókot keres az ár
Ó minden lánynak
Az ölebén
Vagy egy kis virág
Repülj lovam, repülj
Párt lelni mielőbb

2007. 12. 08. 20:04:15

Őseink lóra tették

Őseink lóra tették
Föld utáni vágyukat
Elindultak hazáért
Fényt lelni tettüknek

Megtalálták
Kárpát – medencét
Kikötötték lovaikat
Hitték:
Hajlékot meglelték

Szenvedésben, fájdalomban
Lettünk nemzet tengerré
Fagyott vérünk meszében
Lettünk magyar egységgé

Tépték tollát, szárnyatlan lett
Most csak futómadár
S csodálkozik szerencsétlen
Földönfutó sorsán

Vérszerződés magyar módra
Lett volna a példa
Belénk vertek éket ezret
S lett belőlünk préda

A magyarok Istene
Adott hidat százszor
Istentelen flegmasággal
Elutasítottuk

A hitványság aljas férge
Szaporább lett becsületnél
Ha ígértek egy aranyat
Mindent elárultak

Minden, ami érték termett
Határon túl pénzzé lett
A magyar lett értéktelen
Saját földjén szolga nép

Ha van még erő, itt az idő
A nemzetnek fényt vetni
Itt e földön, magyar népnek
Bölcsőjében aratni!!!

Felégették mellet verők
Mintha a fák mennének
Határon túl

Tisztázat:

Őseink lóra tették
Föld utáni vágyukat
Elindultak hazát lelteni
Tettükkel fényleni

Megtalálták
Kárpát – medencét
Kikötötték lovaikat
Hitték:
Hajlékot meglették

Szenvedésben, fájdalomban
Lettünk nemzet tengerré
Fagyott vérünk meszében
Lettünk magyar egységgé

Tépték tollát, szárnyatlan lett
Most csak futómadár
S csodálkozik szerencsétlen
Földönfutó sorsán

Vérszerződés magyar módra
Lett volna a példa
Belénk vertek éket ezret
S lett belőlünk préda

A magyarok Istene
Adott hidat százszor
Istentelen flegmasággal
Elutasítottuk

A hitványság aljas férge
Szaporább lett becsületnél
Ha ígértek egy aranyat
Mindent elárultak

Minden, ami érték termett
Határon túl pénzzé lett
A magyar lett értéktelen
Saját földjén szolga nép

Ha van még erő, itt az idő
A nemzetnek fényt vetni
Itt e földön, magyar népnek
Bölcsőjében aratni!!!

2007. 12. 09. 14:36:28

Mint színes mátyásmadár

Mint színes mátyásmadár
Ezrével röppent fel a kacaj
Meleg otthonokban
Jövőt tervezett a fény

Gyermekeknek szakmát
Földnek termést
A hitnek imádságot
A nemzetnek boldogságot

Szerető anyakéz párnán
Álmodozott a gyermek
Szájban lüktetett a cumi
Mint szív a hazán

Lüktetett az ország szíve
S a nemzet lelke
Pajzsként terült az égre
Csillogott a nemzet fénye

Ha más nem, hát volt föld
Biztató zöld a karámban
Hízó állatfalkának
Mint reményt adó jövő

Valami megváltozott
Idegen zápor hullt e földre
A csillogó könnyek
Valamitől megfeketedtek

Pálinkaszagú röhej
Száll fel az égre
Lopott holmit vesz számba
A pislákoló lámpa homálya

Az elit kábítózza tombol
Pumpolja csaló szüleit
Kik fokozzák a csalás
Jóléti forrását

A nyomor putrikban tombol
Szex, szesz, pornó
És ingyen öltözet, öltöztet
Hamis királyságba

Azt hiszik a bolsi bitangok
Felélni kapták az országot
Venni helyett végre
Tanuljanak meg tenni

2007. 12. 09. 15:19:30

Gazember kormány Urak

Gazember kormány Urak
Magyarország nem a putrik népe
Ha nektek nincs
E nemzetnek múltja van
S nélkületek jövője !

Itt az ideje kifogni
A hízott tehetetlen marhákat
Fogyókúra show-ba velük
Röhögjön végre a sovány nép
Izzon a kályhában a szegénység

Kormánynak rúdja nem gigászi f...
Melyet kurvák hizlálnak
Itt görhes csecseken lóg a nép
Bolsik a múltban kifejték
Vörös a szájuk, -újra fejnék

2007. 12. 09. 15:34:07

Bolond vagyok

Bolond vagyok
Saját síromat ásom
S uraké a gazdagságom
Jó ha lesz deszkakoporsóm
Márvány obeliszk mellett
Puhafából fakereszt

Térjek észre, én bolond
Heréknek szolgája
Létem szégyenfoltja
Ily folttal távozni
E pokol világból
Angyalok kirúgnak
Menny országából

Itt az idő tölgyfából
Koporsót faragni
Heréknek jólétét
Gödörbe temetni
Kopott szerszámunkat
Fényesre cserélni!

2007. 12. 09. 18:11:44

Tisztaszívű felhők gyűlnek az égen

Tisztaszívű felhők gyűlnek az égen
Egyre sűrűsödik a feketeség
Bennük a becsület gomolyog
Ők érzik a vergődő, halódó hazát
A magyarságtól árvul az ország

Gyűljetek felhők az utolsó viharra
Nincs erősebb, mint a tisztesség nyila
Ki féltését szórja tüzes villámként
Az hazaszeretet és gyarapodást szór
Mert király lesz itt a kifosztott pór

Nem kellene ruháinkon mások
Hatalmas nagy feneketlen zsebe
Itt az idő levágni e korcs koloncot
A haza tiszta zsebében van helye
A nemzet fényes gazdagságának

2007. 12. 09. 18:25:18

Szép ez az élet

Szép ez az élet
Ha berúgsz
Rád dől a föld

Gyönyörű az élet
Kiissza belőled
A felesleget

2007. 12. 10. 18:34:50

Kis Jézuska, kis Jézuska

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Görhes kezét imára hív
Alatta kínai nadrágszíj

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Alatta kis csomagocska
Vizitdíjjal töltött cukorka

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Ugró angyalhaj paripát
Rajta lovagol a gázár

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Alatta újévi kenyér
Csak az ára 30000 fillér

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Alatta dagadó gumilabda
Benne van a benzin ára

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Óránként tíz munkanélküli
Angyalka fordul ki

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Úri zsebet, mi apadó
Neked pajtás lesz nagy adó

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Terem nekünk buzit leszbit
A kormányban sok ezer bit

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
A gazdagnak tízszeresét
A szegénynél tizedelést

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Politikában nagy furfangot
Kisembernek sok kudarcot

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Hazugságnak úri posztot
Becsületnek póri kosztot

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Sufni mélyén romlott hurkát
Eddze meg a magyar gyomrát

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
Egyeseknek dús pénztárcát
Nyugat olcsó szemétdombját

Kis Jézuska, kis Jézuska
Mit terem a karácsonyfa
A szívekben béke csírát
Legyen földje ez az ország

2007. 12. 10. 19:23:28

Elföldeltük a hitet, a kardot

Elföldeltük a hitet, a kardot
Szögön lóg, molyhalom a mente
Elfeleltük a múltat, a harcot
Azt hittük magyarnak lett nemzete

Fénnyel világították jégcsap sorsunkat
Megtévesztett minket a csillogás
Ereszcsatorna végén lettünk fogyás
Végignéztve észrevétlen halálunkat

2007. 12. 11. 20:02:57

Csak, ha már teleszívta magát

Csak, ha már teleszívta magát
Esik le a pióca
De az embercépa – pióca
Soha nem engedi áldozatát

Országunk testét nagy pióca
Uralja, testét felfalva
A soványság izom nélkül
Már nem ellenség

Magyar csontokon teremhet
Új áldozat, vagy hajcsár
Idejött, itt maradt
Nyakunkon lóg a tatár

Hamar megtalálja a gazdagságot
A semmittevő féreg
S mint vetésforgót szipolyozza
A pióca – méreg

Könnyebb júdásnak lenni,
Mint szabadságot kivívni
Hogy szülő, testvér is áldozat
Árulónak értéktelen kárhozat

A szabadságot nem látni
Csontba beépülve,
Mint kalciumot kell érezni
Álmatlanul küzdve

Ezért kőszilárd légy
Peregjenek le rólad a piócák
Mutasd meg, nem másoké
Saját véred Magyarország

2007. 12. 12. 20:20:36

Ha a lelked már hazát talált

Ha a lelked már hazát talált
Tested csak bumeráng lehet
Szárnyszegetten is hazatalál
Van egy hajlék, szeglet a hazán

Kiröppen a tárt ajtón
S ajtórésen röppen vissza
Kiszállnak nagy álmok vágyak
S koppanó bogár tér haza

Magyarnak nyelve végzet átok
Program, mint rügynek a virág
Hol lélek fogant, ott a gyökér
Csak otthonáért kóborló e nép

Ki Isten tenyerébe született
Nézni a puszta hegyeit
Annak sudár fűszál a bérc
S ringó tenger a rét

2007. 12. 12. 21:07:59

Átirat 1.

Ha a lelked már hazát talált
Tested csak bumeráng lehet
Szárnyszegetten is hazatalál
Van hajlék, szeglet a hazán

Kiröppen a tárt égi ajtón
S ajtórésen röppen vissza
Kiszállnak nagy álmok vágyak
S koppanó bogár tér haza

Magyarnak nyelve végzet átok
Program, mint rügynek a virág
Hol lélek fogant, ott a gyökér
Csak otthonáért kóborló e nép

Ki Isten tenyerébe született
Nézni a puszta ékes hegyeit
Annak sudár fűszál a bérc
S ringó tenger a végtelen rét

2007. 12. 12. 21:11:17

Átirat 2.

Ha a lelked már hazát talált
Tested csak bumeráng lehet
Szárnyszegetten is hazatalál
Van hajlék, szeglet a hazán

Kiröppen a tárt égi ajtón
S ajtórésen röppen vissza
Szállnak **nagy vágyak** álmódók
S koppanó **bogár** tér haza

Magyarnak nyelve végzet átok
Program, mint rügynek a virág
Hol lélek fogant, ott a gyökér
Csak otthonáért kóborló e nép

Ki Isten tenyerébe született
Nézni a puszta ékes hegyeit
Annak sudár fűszál a bérc
S ringó tenger a végtelen rét

2007. 12. 12. 21:15:24

Szaporodik a testben az ólom

Szaporodik a testben az ólom
Készül a végzet dínom – dánom
Hamarosan izzunk a tor asztalán
Menetelünk, mi ólomkatonák

Könnyedén szállhatnánk a mennybe
Nem a sűrűsödő ólomködbe
Cipeljük a civilizáció ólomfüggönyét
Csúszva, kúszva, mászva oly nehéz

Könnyű a tested sírkamrádban
Tetszik a sorfordító pőfögő lét
A pokol tornyosul kitátva száját
Menetelünk, mi ólomkatonák

Mindent felfal a kényelem
A természet egyetlen nassolás
A pillanatnyi omlós ízben
Lassan összeomlik a világ

Vonaglik jóléti múltjában
Kútjában poshad az ivóvíz
Ki mankóval jár, szidja sorsát
Menetelünk, mi ólomkatonák

Harctér lett a földi élettér
Küzd a természet és a pénz
Erősnek érzi az ember magát
Menetelünk, mi ólomkatonák

Ha majd imádkozunk a nagy
Végtelen sivár pusztában
Eszedbe jutnak a pénzfaló akták
Szidott sorsodat felfalták

Amikor rájössz fabatka léted
Miért lett kéregért puszta lét
Roskadtt testedet vonszolod
Belül ólomköd-háló feszít szét

Bús lehajtott fejjel a pokolba
Sír lesz holnap létünk hajnala
Menetelünk, mi ólomkatonák
Menetelünk, mi ólomkatonák

2007. 12. 15. 15:26:09

Mit ér a hatalmas hűvös palota

Mit ér a hatalmas hűvös palota
Ha jégcsap a szíve
Kuckós tiszta tapasztott tanyasi
Aminek kemence a szíve
Az kell nekem, az
Aki fázós testemet átöleli

Hol nincs a rablásnak átka
Melynek fala félelmet ont
Hol én vagyok házam szolgája
Az kell nekem, az
Ablak melyben mosolyog
A vadvirágos reggel

2007. 12. 15. 15:35:48

Vagyonért kuncog a szerelem

Vagyonért kuncog a szerelem
Kutyanyelvnyaldosás a csók
S ha becsapódsz
Kivert kutya leszel

Hej de nehéz a kóborlét
Vigyázz, ha hízelgés hizlal
Meghal benned a fegyelem
Kóbornak, nincs kegyelem

2007. 12. 15. 15:43:45

Én vagyok a víz

Én vagyok a víz
Te vagy a cukor
Ó édesen édesem
Olvadj fel bennem

Vagy legyél a víz
Én a cukor
Én örökre
Feloldódnék benned

2007. 12. 15. 15:47:07

Rohan a világ széttépni a földi álmot

Rohan a világ széttépni a földi álmot
Nagy foltokkal küldi a pokolba
A palotákról ábrándozó ember
A rongyosodó Föld tépett testét

Őrizték volna tenyerekből kulcsolt
Hatalmas kupola – hajlékkal
Nem kellene nézni halálát a létnek
A fagy terített jégpaplanán

A végzet percei előtt csak a képzelet
Barangolhatja be a virágos kerteket
Terméketlen szűz testté lesz a Föld
S ködkörmenet menetel céltalan

2007. 12. 15. 16:17:48

A szívednek édes álmát

A szívednek édes álmát
A szerelem édes vágyát
A testednek nyíló csókját
Tartom most a kezemben

Ily nagy érték nem létezik
Sem földön, sem égen
Örülök, hogy enyém lettél
Te ragyogó csillagfény

Lelkem lombja vígan susog
Árnyas hajléka szívednek
Ide jöttél mesevándor
Valóságos égi álom

Én vagyok a szár, Te a bimbó
Te nyíló szűz virág
Mi ketten egy szál virág
Halál az elválás

2007. 12. 15. 16:46:44

Földi vagyok

Földi vagyok
Sikolyom ürbe száll
A kozmikus por
Lesz örök hajója

Alkotó elmémet
Elviszi a messzeség
Ha nincs ölelő kéz
Minek az emberiség

Ha meghalok
Nem lesz földi elme
Aki összeszedve
Hasznossá tesz

Kereszt vagyok
Rajtam lóg a fájdalom
Szent aszalódás zsugorít
A sötétség lassan beborít

2007. 12. 15. 17:03:55

Oly nagy volt a szerelem

Oly nagy volt a szerelem
Egyszerre röppentünk fel
Összeütközve két madár
Csőrünkkel egymásba marva
Egy testként tart a zuhanás

Mint két összeolvadó villám
Izzott az ölelő találkozás
A szerelem lázának deleje
Éket vert a múlásba
S megállt az idő kereke

Nincs múlás, csak zuhanás
S a kórként terjedő félelem
Mi lesz ha, kiesik az ék
Belénk költözik a múltó idő
S elnyel a földi mély

2007. 12. 15. 17:28:49

Nem lehet úgy élni

Nem lehet úgy élni
Hogy mindenki
A másik sírját ássa
Várva az időt
Ha kedvező, belelőki

Vagy kegyeletből
Temetünk
Vagy nagy földi
Sírt ásunk
S e földi lét
Lesz a sírásunk

E szorgalmat
Felejteni kéne
Ezt egy sírba
Temetni
S örökre feledni

2007. 12. 15. 17:36:04

A szívnek lombjai

A szívnek lombjai
Csak egyszer teremnek igazán
Nincs két tavasz
Itt végleges a virágzó múlás

Az elszáradt őszi ágakra
Ráhullhat tavasznak virága
De a meztelen ágakról
Lehullik a nyár

2007. 12. 15. 17:44:42

Én vagyok a patkány, a patkány

Én vagyok a patkány, a patkány
Rovom a csatornát, csatornát
Rajtam a város szennye meg a bűze
Ki közelembe jön, azt elűzze

Ha azt hinnéd, nekem tetszik
Ez a bűzös csatorna lét
Akkor bizony nagy tévedés
Az én színem selymes fehér

Szorgos voltam, dolgos voltam
Majd halálig dolgoztam
Ez a patkány, nem jó patkány
S feketévé tett az utód

2007. 12. 15. 18:16:00

Rám borult az éj fátyla

Rám borult az éj fátyla
Végtelen kiterjedés
Fájdalmam feketéje
Égető tűzsíllag palásttal
Jeges Holdkoronával
Hol tűztől ég a testem
Ott a fagy égeti tovább
Az ősz Sors katonái
Elterelik tőlem
A termő szerencsét
Mostoha lettem
Nincs pénz apám
Mostoha lettem
Nincs bitang anyám
Csak szerető véranyát
S vérapát kaptam
Kik neveltek belém:
Hitet, becsületet
Nem fizet jól e nevelés
Lefaragja hatalmas szárnyamat
Röppennék, letörnek
Csak hol kisebb lehetek
Azon az úton mehetek
Már csak egy szűk út, -
Mely az égbe fut, -
Mered előttem
Igaz szolga nem lettem,
De földi létet sem leltem

2007. 12. 15. 19:10:34

A meztelen éj

A meztelen éj
Koromsötét
Elájult az ég
A Nap kiégette
Két szemét

2007. 12. 15. 19:16:03

Milyen a szabadság

Milyen a szabadság
Laposra vert, rozsdamoly rágta
Fűrészfogú bádog
Melyet ütnek, vernek, foltoznak
S felette harangoznak
Imára hívó zúzmara harangok
Mely, ha tüzet fogva lángol
Nem kívánt lázadó tűz lesz
S vízsugárral csipkézik
Vágott szirmú virággá
Hol bitangok asztalánál
Mérlegelik szabadságát!
Sorsa nehéz, rajta kapaszkodik
Csimpaszkodik, a változatlanságot
Követelő minden szenny,
Mert amíg a hatalom
Nem esik ki foltozatlan nyílásán
Addig gazdagnak
Mindig szabadság a szabadság
Mi lenne, ha egyszer
Nép kezében a kalapács
Önmagát formálná
Megrázná magát a foszló fém
Ami még mindig fém
Lerázná magáról a koloncot
S a pörölyök építő súlya alatt
Ujjá születne a szabadság

2007. 12. 15. 19:39:03

Ki vagyok én

Ki vagyok én
E halott magyar hamuban
Ki vagyok ?
Parázs ?
Minek s kinek
Ha nincs mi s ki
Lángra lobbanjon
Ha már minden,
Mi magyar volt
Csak hamu, csak hamu
Mit ér az egyetlen
Izzó folt
Ha felettünk a végzet-tor
Hamut sem hagy
Az izzó magyarból
Hamuvá lett nemzetet
Felfalja a végzet – tor

2007. 12. 15. 19:46:09

Magyarnak tenyerében

Magyarnak tenyerében
Szegénységében is
Gazdagság termett
Nem értették e csodát
Más nemzetek
Mivel a titkát
Nem fejtették meg
Ezért két karját levágták
Ám a karnélküli magyar
Nem halt meg
Lelkéből növesztett
Láthatatlan új karokat
S elszegényített földjén
Gyémánttá lett a feketeség
Nem értették e csodát
Most testét darabolják
Mit érnek csillogó
Idegen gazdag paloták
Ha a magyar lélek
Ködébe fúródnak
Ha örökké ott leng
Mert ő sem ismeri titkát
Magyarnak élni kell tovább
Egyszer felfedje titkát!
2007. 12. 15. 19:56:26

Buckákat építettem ezrével

Buckákat építettem ezrével
Észre sem vették
Dombokká egyesítettem
A buckákat
Észre sem vették
Hegyekké raktam össze
Domboknak sokaságát
Inkább megkerülték
Minthogy elismerjék
Most hegyekből
Láncot fonok
Hosszút nagyon hosszút
Nemsokára megfogom
A végét, rávetem
S ujjá formázom
A Föld kerekét
2007. 12. 15. 20:03:17

Zavarjátok el a vezéreket

Zavarjátok el a vezéreket
Hízott lusta ökrök húzzák
A kormány léhaságát
Miközben poshadó országban
Halódik a becsapott nép

Itt már kiszáradt a szó
Lázadó kezetek mozduljon
Fegyverré váljon a szerszám
Ezerszám mindenütt, mindenütt
Együtt erősebb a szomjazó szó

Táguljon a fényrésben élő életed
Tengő zord világodnak vége
Vedd le, dobd el, nehéz a fejedet
A pereputtyos léha kormány
Ne viselj többé ily hitvány koronát

Válassz lelkedből fakadón
Istváni örökség szent esküdőt
Nemesebbet, becsületesebbet
Mely lenge, de népe súlyos terhét
Hitben, gazdagságban maga fölé emel

2007. 12. 16. 15:27:21

Nincs már napfelkelte

Nincs már napfelkelte
S naplemente
Nappal is vörös a vértenger
Korbácsolja ezer tőke
Nincs nyugvása pihenése
Fáradt vére pezseg
S égig érő vérvitorlát vet

Háborgása szilaj erős
Szétveri a régi eget
Micsoda szent égi menet
Sziklák csúcsát letarolja
Moraja eltűnik vérbe fúlva
Új Napkorong ébred reggel
Régi magyar hősi tettel

2007. 12. 16. 15:48:18

Azt hiszi, mindent tehet a hatalom

Azt hiszi, mindent tehet a hatalom
Médiakutyákkal tereli állati sorsodat
Mert ha emberré emelni volna célja
Nem lenne marhaságoknak forrása

Kimerült testedbe nyúl a fény
Észrevétlen irányít a manipulált kép
A tőke zsebének fogyasztója leszel
Programozva mindent megveszel

Elszenderít a látszólagos kényelem
Holnapra kell a telített munkaerő
Tentézz valóság show-kkal tetézve
Munka közben gondolj a hülyítésre

2007. 12. 16. 16:10:41

Tavaszi éji ágon

Tavaszi éji ágon
Leng a Hold
Ringó madár
Az ablakon
Mond, mond
E szép álom
Bent marad
Vagy kiszáll
Az ablakon

2007. 12. 16. 16:22:11

Ránk borul az ígéreték földje

Ránk borul az ígéreték földje
Nem az ígért
Már ezerszer hitted álmát
Pedig ez már az ezredik búcsú
S amikor átlépet az ígéret
Újabb könnyű határát
Csak amikor rád vicsorog
Az újabb nehézség
Ígéred az ígéretnek:
Nincs tovább

Pedig látod ősz hajadnak
Ködben lobogó szálait
Mégis rohansz eszeveszetten
Valami miatt vonz a hamis ígézet
Most amikor fehér bottal
Csálnak át újabb ígérettel
Tudd meg nincs további út
Örök sötétségbe lépsz
S elveszel az ígéret földjén
Ősz maradsz akkor is, ha visszalépsz

Lettél volna a szabadságba szerelmes
Csak később a vágyott álomba
Csak szabadságban szép
A test érintése, lágy ölelése
Áldemokráciában hitted a szabadságot
De megcsalt a szerelem is
Csak a szabadság bölcsőjében
Hiteles a tiszta ígért ölelés
A hamisság mindenre rányomja bélyegét
S elvisz honnan nincs visszatérés

Nehéz bús emlékekkel kóborolni
Egy életen át elhítetve keresni
Elveszteni szabadságot s szerelmet
Csak a pénznek mindegy
A léleknek nem
Ezért ifjú, ne indulj az ígéretek útján
Az csak léhának és hatalomnak terem
A szerelmes szívnek s vágyaknak verem
Kétszer ne higgy az ígéretnek
Mert mindig tévútra vezetnek

2007. 12. 16. 19:10:33

Kinyitottam álmaim ajtaját

Kinyitottam álmaim ajtaját
Kisurrantak az álmok
Ám észrevétlen besurrant
Egy ősi vándor

Itt van a fejemben, kutat
Keresi a kivezető utat
Csak azóta nincsenek álmaim
Fáradt vagyok kinyitni ablakim

2007. 12. 16. 19:23:51

Kint tombol a szél

Kint tombol a szél
Bent a szívem
Ágat tép a szél
Szívem az emlékét

Kint a zúgó szél
Bent a zúgó szív
Szél tovaszáll
Szívre roskad
A magány

A szív csendje
Helyén
A beömlő szél
Vonít

Lesz- e még
Lüktetés
Lesz- e még
Tombolás
Ha csitul a szél

2007. 12. 16. 19:32:37

Megyek a régi úton

Megyek a régi úton
Átölelem az emlékeket
Hol bú, hol öröm buzog
Nem nyílik többé soha
Fiatalságom ajtaja

Látom a dús buja múltat
Vagy csak a fiatalság
Rózsája terem
Ki keserű estből érkezik
Annak édes a múlt

Most a keserűség fekete
Bimbója is égő vöröset terem
A feledés csak édesítésig
Törli az emléket
A múlt soha nem lesz mostoha

Ha megtalálod múltad
Terített asztalát
Kemény lesz a falat
Kiszárította az idő
Hiába erős az akarat

Hiába érinted, már nem a tied
Nem porlad
Hideg lángokban edződik
Minden átélt kép
Halhatatlanná ég a múlt

Míg élsz, nem hal meg semmi
S ha más emlék lép
A tied helyébe
Akkor eléghetsz
Az emléked tüzében

Emlékszálak lengnek az égre
Elindulsz nehéz testeddel
Mintha mászókötélen lenne
Az utolsó emlék
Mely felemel, fel az égbe

2007. 12. 17. 17:13:40

Amikor kék ruháját leveti az ég

Amikor kék ruháját leveti az ég
Testeden csillog az éj
Füledbe súg a szerelem
Egy gyönyörű dalt, ezen az éjjelen

Füledbe súg a szerelem
Gyere velem, gyere velem
Elcsábított szívem, mi lesz veled
Ha nem leszel ma éjjel velem

Amikor a vágy szétnyitja
A csók édes függönyét
Akkor dalol a csodás éj
Testünkön csillog az éj

2007. 12. 17. 17:30:37

Szívemben szél támad

Szívemben szél támad
S villám cikáz
Milyen vihar ez
Kérdelem én

Tudom rámsajog
Az egész ég
Bennem tombol
Minden felhő

Talán ha elfogy
Minden villám
Sebzett szívemből
Feltör egy dobbanás

2007. 12. 17. 17:36:16

Itt van kezemben a régi fény

Itt van kezemben a régi fény
Mely mosolyodról szökkent felém
Nézem, nézem, érzem kezem melegét
Elhozta a fény életem szerelmét

Itt van kezemben a selymes fény
Egy őszi délutáni tarka emlék
Ajkamon megrezdül a régi vágy
Istenem, Te drága fény el ne szállj

Mint fészkében a tojás, oly boldogság
Ébred bennem, rezeg a régi fény
S valami régi felébred a szívemben
Tenyeremben ébred az emlék

Hordtam a szeretetet, fűszálanként
Mint szorgos, röppenő madáranya
Most átölelem a régi emléket
S ködként száll fel a múlt varázsa

2007. 12. 17. 17:55:09

Beszennyeztétek lelkeket

Beszennyeztétek lelkeket
Én mosógépbe dobtam
Talán kimosom
A pelyva sorsomat

Tépnek, zúznak
A perforált falak
Mintha kívül lennék
S ütne, verne szenvedés

2007. 12. 17. 18:03:19

Ember már szólni nem mert

Ember már szólni nem mert
Minden lázadót keresztre feszített
A pénzisten hatalom

Poncius Pilátus újra döntött
Megverette, szétverette
Vérben áztatta a természetet

Most készül a világ legnagyobb
Ember által ácsolt keresztje
A Természet lesz ráfeszítve

2007. 12. 17. 18:49:46

Te, hó alól kibúvó

Te, hó alól kibúvó
Zsenge fagyott kis virág
Tedd álmos
Nyugvó fejedet
Lángoló szívem
Lágy párnájára
Légy háborgó szívemnek
Örök megnyugvása
Békesség, boldogság
Lelkem szabadsága
Csak szeress
Fagyból tüzesen
Ahogyan az első fény ért
Oly kedvesen
Oly vágyakozón
Álmodón

2007. 12. 18. 17:51:09

A szívekben csak egy karácsonyfa van

A szívekben csak egy karácsonyfa van
Mégis millió ragyog
Az álmé már égis éő óriás
A házakban csupán egy – egy faág
Az álszeretet karácsonyfája
Csak halomba dobott fatömeg
Múló száradó feledés
Pár hónap és megvetés lesz
Az elhagyott halom
Azt hiszi a szív, elég ennyi nyugalom
Pedig az egy nagy karácsonyfa
Ott áll előttünk, magasan
De zárt szív, zárt lélek
Csukott ablak marad
Ki kéne nyitni végre
A szívnek s léleknek ajtaját
Hogy meglásd az egy nagy
Óriási karácsonyfát!

2007. 12. 18. 17:59:10

Szép tavaszi bárány felhős ég alatt

Szép tavaszi bárány felhős ég alatt
Virágokat szórok az úszó felhőkre
Vidd álmaimat szép messzeségbe
Várom a választ bús szívemmel

Felszállnak az égre csillag álmaim
Bárhon vagy soha ne érjen sötét
Ott vagyok szellő, a forró nyárban
S fagyról visszaverődő fény a télben

Ott vagyok rád hajló levél, viharban
S habzó vízben menedék faág
Ott vagyok egy röpke vigasz, szívedben
Ha elszomorít fojtogató tajték magány

2007. 12. 18. 18:22:52

Gyertek, gyertek igazhitűek

Gyertek, gyertek igazhitűek
Kell a sok láb
Gyúrjuk a szemét szemeket
Engedje borát

Engedje a népet mérgező bort
A hamis lőrét
Itt az idő végleg kigyúrni
Minden tőkét

Járátok az utolsó szőlőtáncot
Vegyétek elő, a venyige virgácsot
Üzzétek el a nyomorító szemeket
Tapossátok ki a végtelen belüket

2007. 12. 18. 18:40:21

Üss csak üss

Üss, csak üss
Igazságtalanság pörölye
Szúrj, csak szúrj
Becstelenség pengéje

LÁGY MÉG AZ ÖKLÜNK!

Fojts, csak fojts
Törvény áradat
Terhelj, csak terhelj
Ránk téve váradat

LÁGY MÉG AZ ÖKLÜNK!

Lobbanjon az igazság
Égjen a becstelenség
Mint tűzben az acél
Nemesedjenek az inak

HAMAROSAN JÖVÜNK!

2007. 12. 18. 19:53:12

Azt hitte a magyar

Azt hitte a magyar
Hazájáért küzd
Észre sem vette
Lábát hazájába
Más tette
Míg a magyar
Ontotta vérét
Ő sunyit bújtatta
Nemzetét
Míg belőlünk folyt
Nemzetünkért a vér
Ő a háttérben
Tömte erszényét
Míg hőseinket
Libasorba állítva
Feláldozta a haza
Addig a másik
Felzabálta a libasort
Ez hát a balsors
Népünk nyakán
Ezért kell titkolni
Népünk múltját
Lassan elég
A történelmünk
Egy más nép
Parazsán

Mi mégis énekeljük
Magyar módra:
Jó mulatság
Piroska, paprika
Gulyás lettünk
A hamis tálalásban
Elvesztünk

Etnikumma vált
A magyarság
Egyenrangú
Etnikumma
Azonos jogokkal

Éljen a szabadság!

2007. 12. 18. 20:10:35

Berúgott a tél

Berúgott a tél
Fagyot okád
Tán fennakad
A torkán
Egy jégdarab
S enyhül
A szorítás

Lefekszik a tél
Hó leheletét
Szétteríti
A tájon
Didereg a rét
Örök szépség
Gyilkos együttélés

Hosszú a pihenés
Fázik a nép
Nagy takarót fon
A szegénység
Tüzet várnak
Végre együtt
Mindenütt

2007. 12. 18. 20:20:31

Hajlik a nagy magyar jegenye

Hajlik a nagy magyar jegenye
Hajlik a széltől
Hajlik a jégtől
Hajlik a nagy szenvedéstől

Hajlik a nagy magyar jegenye
Nyugatra, keletre
Délre és északra
De nem a mennyei csillagokra

Bár tört már sebzett vérző teste
Nyugatra, keletre
Délre és északra
Halálát e földön még nem lelte

Valami van benne táltosi erő
Túlélni tegnapot
Mát és jövőt
Túlélni vidáman, ha kell szenvedőn

2007. 12. 18. 20:31:48

Gubbaszt a szívem

Gubbaszt a szívem
Az emlékek tornácán
Fárad már nagyon
Hosszú a fogság

Mint itt ragadt
Téli fecske a dróton
Lelkét vesztve
Földre hull

2007. 12. 18. 20:35:55

Elindultam végre

Elindultam végre
Rendet tenni
Kévékbe raktam
A múltamat

Ott várja
A sorcséplőgép
Nagy szája
Legyen belőle
Por és pelyva

Itt állok
Tarló parlagon
Nem tudom
Ki vagyok

2007. 12. 18. 20:42:32

Már megbocsátottam

Már megbocsátottam
Végre aludni vágyom
Mégis kutyákkal álmodom
Vörösen habzó
Szájakban ébredek
Kutyáknak kéne pusztulni
Mégis én vagyok
Gyászfeketében

Már megbocsátottam
A bünpióca tengernek
Mégis vörös óceánról álmodom
Én a büntelen vergődöm
Légszomjjal szigetet keresve
Tengernek kéne veszni
Ébredésem előtt mégis
Én kezdek süllyedni

Már megbocsátottam
A rabló vörös koldusoknak
Kik eszmétől hevülten
Gyilkoltak, raboltak
Mégis én lettem a koldus
Ki számkivetve teng
Dús vágyai, bús utcasarkán
Kifosztva álmaiból

2007. 12. 18. 20:53:43

Lesz-e még

Lesz-e még
Ájultam karjaimba
Hulló nyár
Csókoktól kábult
Mámoros éj

Ád-e az ég
Nagy kart ölelni
Hozzá
Hú asszonyt
Igazán szeretni

Lesz- e még
Kacér kék
Mégfürdetni
Benne
Életem szerelmét

Ád- e még
Vágyat ömleni
Zuhogó esőként
Meztelen testedet
Vizesen ellepni

2007. 12. 18. 21:03:14

Milyen hosszú

Milyen hosszú
Ez a lét út
Oda megyek
Hol a fénynek
Csirája kelt

Ezen az úton
Halni nem lehet
Ezen az úton
A lét bűg
Szüntelen

Itt mindegy
Élve vagy halva
Zuhansz
Épen vagy marva
Célba érsz

Önként vagy
Üldözve
Egyenes az út
Miként indultál
Foszlott múlás

Itt egyforma
A sebesség
Ha elindultál
Nincs önző
Gyilkos előzés

Ezen az úton
Nyomtalanul
Lassan leperereg
Minden földi
Hamis lepel

2007. 12. 18. 21:19:22

Te álmromboló

Te álmromboló
Pókháló
Benned vergődöm

Álomban aludnék
Álmomról írnék
De csak vergődöm

Pókháló függőágyamban
Alszom
Földre esem
Felébredek, s írok

2007. 12. 18. 21:24:53

Halasi csipkeköd lebegett a réten

Halasi csipkeköd lebegett a réten
Rétről átbillent az égen keresztül
Erdők barnabogas koronájára terült
S rálibbent a házak mészköves falára

Nagy menyasszonyi fátyol ölébe ült
A kihűlt ébredezőn kristály világ
Jó és rossz együtt térdelt a hatalmas
Fehérszárnyú tiszta égi oltár elé

Nem látta egymást vad és szelíd tekintet
Mint két egymás mellé temetett ellentét
Várták a megújító feltámadás idejét
Ráérnek újra ébredve valóra rettenni

A köd alatt ima szállt, két hatalmas ima
A jó könyörgött megszüntetni a gonoszt
A rossz újabb kövér prédáért esedezett
Az árulkodó oszló csipkeköd között

Mikor áttetsző lett az átöltöző világ
Ködsikoly foszlányok rohantak
S megdöbbent arcok néztek farkasszemet
S irgalmat markoltak a reszkető kezek

2007. 12. 19. 16:56:45

Előttem jár a halál

Előttem jár a halál
Én csak mögötte kullogok
Miért lennék előtte
Elég, ha egyszer megfordul

Megfordul, szakadék előtt
Híd lesz alattam
Kényelmesen átsétálhatok
Kegyes a halál

2007. 12. 19. 17:03:37

A halál sem hülye

A halál sem hülye
Élni akar
Ezért születésünkkor
Belénk búj

Csak neki könnyebb
Ha megunja
Kilép elhagyva
Csukló testünkől

Élnénk még
De megkönnyebbülve
A nehéz tehertől
Elillan a könnyűség

Könyörögsz életedért
Lépjen vissza
Ő más testben jár
Hiszen Ő a halál

2007. 12. 19. 17:10:51

Botladozva, csúszva – mászva

Botladozva, csúszva – mászva
Törtünk fel a nemzet csúcsra
Törtünk egyre magasabbra
S lettünk egyre kis magyarka

Ős szarvunkból, lett szarvacska
Nemzet testünk darabokba
Tarka-barka gyásztrófeák
Díszítik a szégyen útját

Lesz -e újra fehér szarvas
Égig érő ágas - bogas
Nemzet testét égbe vivő
Gyönyörű szép életerő

2007. 12. 19. 19:01:33

Nem mindenki fér át

Nem mindenki fér át
Az élet nyílásán
A szűk résnél
Szaporodik a lét
Boldogságot vár
S ki átjut
Várja a halál

Kacag a nagy
Tölesér száj
Csak a rés felé haladva
Szűkül a szabadság
S hol sírás hallik
Nincs visszatérés
Bezárul a vágyott rés

2007. 12. 19. 19:12:09

Nagy piros jóleső loccsanás

Nagy piros jóleső loccsanás
Volt a csók
Azt hittem örök lesz,
Mint cékla a lében
Oly jól esett
Hatalmas ecsettel
Már az eget mázoltam
Csak a naplementével
Folyt le a csók
Azóta is keresem
S hallom
A leeső Napkorong,
Mint loccsan

2007. 12. 19. 19:18:53

Csak egy könnycsepp

Csak egy könnycsepp
Mit a tengernyi fájdalom
Szenvedett ki
Csak egy izzadságcsepp
Mely emléked terhét cipeli
Csak egy búcsúintés
Egy röpke pillangószárny
Billenés
Égről leomló
Hatalmas búcsú kendő
Libegő fekete fájdalom
Egy szempillantás
Mely lezárja az emlékek
Végtelen labirintusát
Egy vágyakozó remegő szív
Lesz –e még visszatérés
Egy viharból fakadó lehelet
Mely talán mindig
Hozzád vezet
Ki tudja, mely álomból
Fakad a valóság
Amikor végtelen nagy
A vágyakozás

2007. 12. 19. 20:12:59

Szívemben csend, lelkemben nyugalom

Szívemben csend, lelkemben nyugalom
Mint havas égi tájon a messzi fény
A jóság kuckójába a világ pihenni tér
Megnyílik a szeretet szent forrása
Mint tisztító köd leereszkedik a házakra
Beömlik a szent kapuk apró résein
S szeretet álomba merül minden szív
E forrásnak ne legyen soha apadása
Lassú legyen szeretet mély álomból
A szeretet valóságra ébredés
Ha a szeretet légtérként vesz körül
Megtanulja az ember becsülni álmát
Mert könnyet elveszítheti virágát
A szeretet gyönyörű lebegő szirmait

2007. 12. 20. 16:17:06

Minden, ami első volt

Minden, ami első volt
Szép volt
Öröknek hittük
Hűséget esküdött
A leláncolt szívünk
Csak tudtuk volna
Hogy maga a lánc
A csalódás!

Mert hiába éltem
Nem néztem szemeket
S amikor megláttam
Az elsőt
Elnyelt, mint
Nappal az éjt
Az a szem lett, az első
A legelső

Oly távol voltak a kezek
De egyre közeledtek
Érintések pillanatában
Láttam, éreztem
A forrást
Amikor kezemben marad
A kezed
Az lett az örök pillanat

Néztem az ajkakat
Csak hulló meggyek voltak
S amikor megérintett
Az első
Azt kérdeztem:
Ezért tűnt el, ennyi idő
Ekkor fedeztem fel
Létünk kettősségét

Fél testünk a létezésé
Másik fele a szerelemé
Meglátni, megérezni
A titokzatos mosolyban
Megtalált csonka testünk
Édes felét
Csak akkor, csak akkor
Kezdődött a földi lét

2007. 12. 20. 16:32:53

Szépek a szirmok

Szépek a szirmok
Én szenvedtem a fára
Most nézem
A lehulló fájdalmat

Fürtökben hull
A múltam küzdelme
Maradtam kopár
Ezer apró faág

2007. 12. 20. 16:37:40

Tűnjetek éveimnek árnyai

Tűnjetek éveimnek árnyai
Nehéz a múlt labirintusában
Vakondként élni

Húvösek az árnyaki útjai
Elég volt már a nyárban
Nagykabátban dideregni

Felcserélődtek bennem
A víg évszakok
Bús szívemben kóbor vándorok

Rend kellene végre, rend
Egy új úton
Hol valósak az évszakok

2007. 12. 20. 17:12:21

Sáros vad rinocérosz gondjaim

Sáros vad rinocérosz gondjaim
Tombolva futnak
A házak közötti poros kövezeten
Ha meglátják, zsaluk ráródnak
S szobákban retteg
A fukarság felhalmozott aranya
Ki menekülni
Vagy bezárkózni nem tud
Az szidalmakat szórva
Könnyíti bemocskolt lelkét

Nagy szorgos úri vadászok
Fegyverüket fényesítve fenyegetnek:
Majd mi, megmutatjuk
Ennek a kóbor akaratnak
Eltűnik magától
Vagy átadjuk a végső nyugalomnak
Minek tetéznénk gazdagságunk
Bizalmas gondjait
Átvéve egy kóborló hantjait
Megmenteni gondnak
2007. 12. 20. 17:30:18

A szeretet bölcsőt keres magának

A szeretet bölcsőt keres magának
Bölcsőt, mert abban teljesedett ki
Mert a bölcsőnek ezer dimenziója
Keresi továbbéltető párját

Ezért van gyermekben felnőtti
Érzelem és irgalomért könnyörgő
Vétlen, ártatlan szelíd tekintet
Vad szempárok villogásában

Ezért van érintkezés nélküli
Tekintetekben kapaszkodó ölelés
Ezért van egyszerre akarás és félelem
A kibomló bimbó apró szirmain
2007. 12. 20. 17:38:18

Egyszer csak

Egyszer csak
Kibomlik a rózsa
A vágy árad róla
Szerencsés
Ki éppen arra jár
Övé lehet
Minden ragyogás

A kibomló rózsa
Szeretetre vágyik
Ki szeretettel
Halmozza
Annak nyílik
Adj szerencsét
Az igaz meglelését
2007. 12. 20. 17:43:08

Vagy én

Vagy én
Vagy a tavaszi est
Ki magával ragadott
Tévedt el

Mert kaptam tavaszt
Sokat
Mégis elvesztettem
Számptalan virágát

Lett volna csak egy
Egyetlen egy
Nem kellene ma
Tisztulón álmodni

Kinek férfi érá
Rendelt a sors
Az álmai asszonyát
Veszíti tavaszán

Átkozza sorsát
Lehullnak gyöngyei
S mire lehajol
Már más szedi

Az ember
A szeretés pillanatában
Feled
A vágy hazugságát

Szerencsés ki
Igazit lel
Kinek az élet ajándéka
Hű sorsa

Míg a lélek ölel
A test érintést keres
Mert eggyé gubancolni
Rendelt a sors

Csak test
És csók kell
Az egyesülő világ
Nagy gyermekének

2007. 12. 20. 18:03:16

Azt hiszik a szüzek

Azt hiszik a szüzek
Ha fadarab teszi
Őket asszonnyá
Boldogok lehetnek

A természet
Nem véletlenül
Teremtett zárat
Titka még várat

2007. 12. 20. 18:06:10

A nagy sivatag izzó testére

A nagy sivatag izzó testére
Milliószám jönnek a pillangók
Szépek, színesek, tarkák
Ők az elhagyott kóbor álmok

Céltalan repkednek, leesnek
Homokba hullva vergődnek
Nyílik – e még testének vágya
Vagy temetője lesz sivatag ágya

Vagy eléri vergődő testét
Egy megmentő édes álom
S felröppenhet újra
Egy gyönyörűbb útra

Ezek az álmok félelemtől remegnek
Irgalmat remélő könnyű tömeg
Nagy színes remélő kavalkád
Közöttük járkál a válogató halál

Van, ki lehull, vergődik szárnya
Neki már nem lesz további álma
Ellobban gyermeki szízi szép álma
Rápottyan, egy eltéved takaró pálma

Van ki erőtlen, de széllel száll
Őt reptében éri a romboló halál
Dobálják még álmok, hányódik
Remény lesz temetője, megváltás

2007. 12. 20. 18:37:46

Befejezve: 2007. 12. 20. 19:50:36

VÉGE